

21231

Isečak iz lista
Newspaper cutting

НОВА МАКЕДОНИЈА

Скопје

9629,

10. XI. 1973

ЕДЕН
ТВОРЦ
ЕДНО
ДЕЛО

ПЕТАР ХАЦИ БОШКОВ

Каков е односот на уметникот кон едно негово дело кое, на еден или друг начин, било или е пресудно за неговото творештво? Каков бил патот, напорите, очекувањата? Понекогаш сентименталната состојба на личноста на творецот е скриена зад целосниот израз, заместо да му биде откриена. Патот очигледно не бил праволиниски. Можеби токму затоа и изборот на едно дело на творците им пага мошне тешко. Оваа рубрика има за цел: да се ширне во самата лабораторија на уметникот и да украде малку од интимните дилеми и потврдувања на творецот во текот на создавањето и подоцна.

Најдраго дело на авторот е она до кое дошол најпотполно.

За своја најпотполна, и за своја најдрага скулптура ја сметам скулптурата „Кружни ритмови“. Ја излагав 1971 година на Мајскиот салон во Париз. Тоа беше убав момент за мене, затоа што ја видов како го најде своето место во еден убав, отворен простор во дворот на галеријата. Всушност нејзиниот формат е одреден за екстериер.

На мојата скулптура ѝ се недоволни тесните ателиерски и музејски простори. Барам можност за една нова функција на структурата — за нејзино специфично владеење со просторот. Сметам дека скулптурата треба да се осмислува во логична

функција на еден амбиент, да го оправдува своето постоење во некаква подлабока смисла, да стане активен чинител во човековото физичко и духовно постоење.

Ако треба со зборови да ја опишам таа моја скулптура, тогаш тоа би го рекол вака: Таа се издига од земјата во просторот и со еден крак се враќа повторно во

земјата. Иако има свој живот во просторот, визуелни осцилации и судири, со искуство и огромна проживеаност — таа е тешка маса што се струполовува одново во земјата. Во животот што ѝ е даден во просторот, тенденција е да не биде дел од секојдневието, туку да добие еден општи карактер во светот. Да се доживува светот во кој се живее во

космички димензии, кои можат да се сфатат како краен стремеж на сеопштото движење и постоење.

Всушност таа е одраз на филозофијата, за која се застапував тогаш: колку го-де денес сè да се стреми и оди кон космосот, тенденција му е пак да се врати на земјата. „Се излегува од земја и сè враќа во неа“.

К. Ч.

